

Εγκύκλιος του Μητροπολίτη Γόρτυνος για τον Δεκαπενταύγουστο

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως](#)

«Σε λίγες ημέρες ολόκληρη η Ορθοδοξία θα εορτάσει το «Πάσχα του καλοκαιριού» και στρέφει με ευγνωμοσύνη το βλέμμα προς την Παναγία Μητέρα του Κυρίου μας. Η ημέρα αυτή, αν και φέρει την ανθρώπινη λύπη του αποχωρισμού, είναι συγχρόνως και ημέρα χαράς, ελπίδας και πνευματικής αγαλλιάσεως» αναφέρει μεταξύ άλλων στην Εγκύκλιό του για Εορτή Κοιμήσεως της Θεοτόκου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλουπόλεως κ. Νικηφόρος.

Η Εγκύκλιος του Μητροπολίτη Γόρτυνος και Μεγαλουπόλεως:

Τόν Ίερό Κλήρο, τίς Μοναστικές Άδελφότητες καί τόν εύσεβῆ Λαό τῆς καθ' ἡμᾶς
Ίερᾶς Μητροπόλεως.

«Ὡς τὴν Γεννήσῃ τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσῃ τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες,
Θεοτόκε».

Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Μέ αὐτά τά θεόπνευστα λόγια ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία ψάλλει σήμερα τό μυστήριον τῆς σεπτῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας. Μέσα στήν καρδιά τοῦ καλοκαιριοῦ, ὁλόκληρη ἡ Ὁρθοδοξία ἐορτάζει τό «Πάσχα τοῦ καλοκαιριοῦ» καί στρέφει μέ εὐγνωμοσύνη τό βλέμμα πρὸς τὴν Παναγία Μητέρα τοῦ Κυρίου μας.

Ἡ σημερινή ἡμέρα, ἂν καί φέρει τὴν ἀνθρώπινη λύπη τοῦ ἀποχωρισμοῦ, εἶναι συγχρόνως καί ἡμέρα χαρᾶς, ἐλπίδας καί πνευματικῆς ἀγαλλιάσεως. Ἡ Παναγία ὁλοκληρώνει τὴν ἐπίγεια πορεία της καί παραδίδει τὴν ἁγία ψυχὴ της στὰ χέρια τοῦ Υἱοῦ καί Θεοῦ της. Οἱ Ἀπόστολοι, συναθροισμένοι θαυματουργικά ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, περιστοιχίζουν τὴν κλίνη της. Πονοῦν ἀνθρώπινα γιὰ τὴν ἀναχώρησίν της, ἀλλὰ δέν θρηνοῦν ὅπως ἐκεῖνοι πού δέν ἔχουν ἐλπίδα. Γνωρίζουν ὅτι ἡ Κοίμησίν της δέν εἶναι ἐξαφάνιση, οὔτε αἰώνιος χωρισμός, ἀλλὰ μετάστασις πρὸς τὴ ζωὴ καί εἴσοδος στὴ δόξα τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία χρησιμοποιεῖ τὴ λέξη «κοίμησις» καί ὄχι τὴ λέξη «θάνατος». Δέν ἀρνεῖται τὴν πραγματικότητα τοῦ θανάτου, ἀλλὰ τὴ φωτίζει μέ τό φῶς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Ἀπὸ τότε πού ὁ Κύριός μας κατέβηκε στὸν τάφο καί ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ θάνατος δέν ἀποτελεῖ πλέον τό ὁριστικὸ τέλος τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι ἕνας ὕπνος, ἀπὸ τὸν ὁποῖο θὰ μᾶς ἀφυπνίσῃ ἡ φωνὴ τοῦ ἀναστημένου Χριστοῦ. Εἶναι ἕνα πέρασμα ἀπὸ τὰ πρόσκαιρα στὰ αἰώνια, ἀπὸ τὴ φθορὰ στὴν ἀφθαρσία, ἀπὸ τὸν κόπο καί τὸν πόνο στὴν ἀνάπαυση καί στὴ χαρὰ τῆς θείας παρουσίας.

Αὐτὴ τὴν ἀλήθεια διακηρύσσει σήμερα μέ ὁλόκληρη τὴν ὑπαρξὴ της ἡ Παναγία μας. Ἐκεῖνη πού δέχθηκε μέσα στὴν ἄχραντη γαστέρα της τὸν Ἀρχηγό τῆς ζωῆς, δέν ἦταν δυνατόν νὰ παραμείνῃ αἰχμάλωτη τοῦ θανάτου. Ἐκεῖνη πού προσέφερε τὴν ἀνθρώπινη φύσιν στὸν Υἱὸ καί Λόγον τοῦ Θεοῦ, γίνεται πρώτη μέτοχος τῆς δόξας Του. Μέ τὴν Κοίμησιν καί τὴ Μετάστασίν της προαναγγέλλει καί τὴ δική μας κοινὴ ἀνάστασις. Μᾶς βεβαιώνει ὅτι ὁ προορισμός τοῦ ἀνθρώπου δέν εἶναι ἡ φθορὰ τοῦ τάφου, ἀλλὰ ἡ αἰώνια κοινωνία μέ τὸν Θεό.

Ἡ Παναγία, ὅμως, δέν ἔφθασε στὴ δόξα χωρὶς προηγουμένως νὰ βαδίσῃ τὴν ὁδὸ τῆς πίστεως, τῆς ταπεινώσεως καί τῆς ὑπακοῆς. Ἀπὸ τὴ στιγμή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καί τό «Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου» (Λουκ. 1, 38) μέχρι τὴ σιωπηλὴ παρουσία της κάτω ἀπὸ τὸν Σταυρό, ὁλόκληρη ἡ ζωὴ της ὑπῆρξε μία

διαρκής προσφορά στον Θεό. Δεν απαλλάχθηκε από τις δοκιμασίες. Γνώρισε την προσφυγιά, τη φτώχεια, την αγωνία και τον πόνο. Είδε τον Υιό της να συκοφαντείται, να απορρίπτεται και να σταυρώνεται. Παρέμεινε, όμως, σταθερή στην πίστη. Δεν απαίτησε εξηγήσεις από τον Θεό, ούτε ξπαψε να εμπιστεύεται την πρόνοια και την αγάπη Του. Φύλαξε όλα τα γεγονότα μέσα στην καρδιά της και τα μετέβαλε σε προσευχή.

Αυτό το παράδειγμα έχουμε ιδιαίτερη ανάγκη στή σημερινή εποχή. Ζούμε μέσα σε ανασφάλεια, φόβο και σύγχυση. Οι οικογένειες δοκιμάζονται, οι νέοι μας αναζητούν προσανατολισμό, πολλοί άνθρωποι υποφέρουν από ασθένειες, μοναξιά και οικονομικές δυσκολίες. Άλλοι πενθούν αγαπημένα τους πρόσωπα και αισθάνονται τό βάρος της απουσίας τους. Μπροστά σε αυτές τις δοκιμασίες ή Παναγία δεν μᾶς προσφέρει εύκολες ανθρώπινες απαντήσεις. Μᾶς δείχνει, όμως, έναν ασφαλή δρόμο: να εμπιστευόμαστε τον Θεό, ακόμη και όταν δεν κατανοούμε τό θέλημά Του· να προσευχόμαστε, όταν οι ανθρώπινες δυνάμεις μας εξαντλούνται· να στεκόμαστε κοντά στον πόνο του άλλου· να μην αφήνουμε την απογοήτευση να σβήσει την ελπίδα μας.

«Στήν Κοίμησή σου δεν εγκατέλειψες τόν κόσμο, Θεοτόκε», ψάλλει ή Ἐκκλησία μας. Ἡ Παναγία δεν απομακρύνθηκε από ἐμᾶς. Ὡς στοργική Μητέρα παραμένει κοντά σε κάθε άνθρωπο πού τήν ἐπικαλεῖται μέ πίστη. Ἀκούει τόν στεναγμό τοῦ ἀσθενοῦς, τά δάκρυα τῆς πονεμένης μητέρας, τήν αγωνία τοῦ πατέρα γιά τά παιδιά του, τή μοναξιά τοῦ ἡλικιωμένου, τήν ἀβεβαιότητα τοῦ νέου ἀνθρώπου καί τή σιωπηλή προσευχή ἐκείνου πού δεν βρίσκει λόγια γιά νά ἐκφράσει τόν πόνο του. Δεν ἀντικαθιστᾷ τόν Χριστό, ἀλλά μᾶς ὁδηγεῖ πρὸς Αὐτόν. Δεν κρατᾷ τίποτε γιά τόν ἑαυτό της, ἀλλά μᾶς διδάσκει πάντοτε νά ἀκοῦμε τόν Υἱό της: «Ὅ,τι ἂν λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε» (Ἰωάν. 2, 5).

Ἡ ἀληθινή τιμή πρὸς τήν Παναγία δεν ἐξαντλεῖται στίς λαμπρές πανηγύρεις, στίς Παρακλήσεις, στά ἐγκώμια καί στίς προσκυνηματικές μας ἐπισκέψεις. Ὅλα αὐτά εἶναι ἱερά καί πολύτιμα, όταν ἀποτελοῦν ἐκφραση ζωντανῆς πίστεως. Ἡ Παναγία, όμως, ἐπιθυμεῖ πρωτίστως νά γίνει ἡ ζωή μας περισσότερο σύμφωνη μέ τό θέλημα τοῦ Υἱοῦ της. Νά ἀποκτήσουμε τήν ταπείνωσή της, τήν καθαρότητα τῆς καρδιάς της, τήν ὑπομονή της στίς δοκιμασίες καί τήν εὐαισθησία της ἀπέναντι στίς ἀνάγκες τῶν ἄλλων.

Ἄς ἐξετάσουμε, λοιπόν, κατά τή σημερινή ἑορτή, ἐάν ὑπάρχουν γύρω μας ἄνθρωποι ἐγκαταλελειμμένοι, πονεμένοι ἢ λησμονημένοι. Ἄς συμφιλιωθοῦμε μέ ἐκείνους ἀπό τούς ὁποίους μᾶς χωρίζουν ἡ πικρία καί ὁ ἐγωισμός. Ἄς στηρίξουμε τίς οικογένειες πού δοκιμάζονται. Ἄς ἀγκαλιάσουμε μέ κατανόηση τούς νέους μας καί ἄς τούς προσφέρουμε ὄχι μόνο συμβουλές, ἀλλά τό παράδειγμα μιᾶς συνεποῦς

χριστιανικῆς ζωῆς. Ἄς γίνουμε ἐμεῖς ἡ ἀπάντηση στήν προσευχή κάποιου συνανθρώπου μας. Τότε ἡ τιμή μας πρός τήν Παναγία θά εἶναι ἀληθινή καί ἡ πανήγυρῇ μας εὐάρεστη στόν Θεό.

Ἰδιαιτέρως σήμερα ἅς ἀναθέσουμε στή μητρική προστασία τῆς Παναγίας μας τήν πατρίδα καί τόν λαό μας, τούς ἀνθρώπους πού ὑποφέρουν ἀπό πολέμους, βία, φυσικές καταστροφές καί κάθε μορφή ἀδικίας. Ἄς τήν παρακαλέσουμε νά φυλάσσει τά παιδιά καί τούς νέους μας, νά ἐνισχύει τούς ἀσθενεῖς, νά παρηγορεῖ τούς πενθοῦντες, νά προστατεύει τούς ταξιδιωτές καί νά στηρίζει ὅλους ὅσοι ἐργάζονται καί ἀγωνίζονται μέ ἐντιμότητα. Ἄς προσευχηθοῦμε ἀκόμη γιά ὅσους, κατά τίς ἡμέρες αὐτές, προστατεύουν, μέ κόπο καί κίνδυνο τή ζωή τους, τίς περιουσίες τῶν ἀνθρώπων καί τό φυσικό μας περιβάλλον.

Τέκνα μου ἀγαπητά,

Ἡ ἐορτή τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου μᾶς καλεῖ νά ἀντιμετωπίζουμε τή ζωή μέ εὐθύνη καί τόν θάνατο μέ ἀναστάσιμη ἐλπίδα. Κάθε ἡμέρα πού μᾶς χαρίζει ὁ Θεός εἶναι πολύτιμη εὐκαιρία μετανοίας, ἀγάπης καί προσφορᾶς. Ἄς μή σπαταλοῦμε τή ζωή μας στήν ἐμπάθεια, στίς διαιρέσεις καί στήν ἀδιαφορία. Ἄς τή μετατρέπουμε σέ προσφορά πρός τόν Θεό καί τόν συνάνθρωπο, ὅπως ἀκριβῶς ἔκανε ἡ Παναγία μας.

Μέ αὐτές τίς πατρικές σκέψεις εὐχομαι πρός ὅλους, στόν Ἱερό Κλῆρο, στίς μοναστικές ἀδελφότητες, στούς ἄρχοντες καί σέ ὁλόκληρο τόν πιστό λαό τῆς θεοσώστου Ἐπαρχίας μας, ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος νά σκεπάζει τίς οἰκογένειες καί τά ἔργα σας, νά θεραπεύει τίς πληγές σας, νά ἐνισχύει τήν πίστη σας, νά ὁδηγεῖ τά βήματά σας πρός τόν Υἱό της καί Σωτῆρα μας Ἰησοῦ Χριστό καί νά σᾶς ἀξιῶνει, διά τῆς μητρικῆς της πρεσβείας, νά γίνεσθε μέτοχοι τῆς Ἀναστάσεως καί τῆς αἰωνίου ζωῆς.

Χρόνια πολλά καί εὐλογημένα!

Μετά πατρικῶν εὐχῶν καί ἀγάπης

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† ὁ Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Νικηφόρος